

rige Embedsmænd, at det var ret naturligt, at man fra Ministeriets Side havde foreslået at lønne dem paa samme Maade. Nu har Udvalget imidlertid ment, at man slet ikke skulde tage det Hensyn, men at man skulde lave en særlig Lønningslov for Arkivvæsenet, altsaa ligesom hidtil, blot een i Stedet for to, og det kan jeg i og for sig ikke have Noget imod. Kun maa jeg beklage, at Udvalget har ment at burde nedsætte Lønningerne. Der er jo 3 Lønningsklasser, der her er Tale om. For den førstes Vedkommende er det jo kun en enkelt Person, som det angaar, nemlig Rigsarkivaren. Det forekommer mig, at en Mand i en saadan Stilling med det overordentlige Arbejde og det overordentlige Ansvar, som han har, ikke burde lønnes ringere end Departementschefene i Ministeriet. Det finder jeg, men paa den anden Side har hele Udvalget jo været enigt i at lætte Lønningen for hans Vedkommende bethdelig ned, og jeg kan altsaa ikke have nogenstørelst Udsigt til paa dette Punkt at gennemføre, hvad jeg i og for sig mener var rigtigt, og maa altsaa finde mig i, hvad Udvalget her har foreslaet. Noget Bignende gjælder de to Arkivarer. Ogsaa disses Lønninger har Udvalget sat noget ned. Forskjellen mellem Ministeriets Forslag og Udvalgets Flertals Forslag er paa dette Punkt ikke saa stor som ved Rigsarkivarens Lønning, og jeg kan jo ogsaa her slutte mig til eller maa i alt Fald finde mig i, hvad Flertallet paa dette Punkt har foreslaet. Den 3die Lønningsklasse, Arkivsekretæren, foreslaas lønne, om end ad anden Vej, dog i Virkeligheden omtrent lige saa godt, maatte endog saa en lille Smule bedre end efter Ministeriets Forslag, fra det ærede Udvalgs Flertals Side, og jeg kan jo naturligvis fuldstændig slutte mig dertil. Dette vil altsaa sige, at jeg slutter mig til Ændringsforslag under Nr. 5. Jeg kunde have ønsket bedre, højere Lønninger, men jeg indser, at det er umuligt at faae Mere, end Udvalgets Flertal har tilbudt, og opfordrer derfor Thinget til at stemme for Udvalgets Flertals Ændringsforslag under Nr. 5. Derimod maa jeg bestemt modsætte mig Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 6. Dette gaar jo bethdelig ned under, hvad Flertallet har foreslaet, og langt ned under, hvad Regjeringen har foreslaet. Det stiller Arkivarerne ikke lidt daarligere end den Embedsmand i Arkiverne, til hvem de to nye Arkivarer fuldstændig ville komme til at svare, nemlig Kontorchefen i Kongerigets Arkiv. Jeg tror, man vil finde det rimeligt, at jeg aldeles bestemt maa erklære mig derimod og ikke kan gaa ind derpaa. Heller

ikke finder jeg den Nedsættelse billig, som det ærede Mindretal har foreslaet for Arkivsekretærene. Det er ganske vist, at det foreslaar en saadan Lønning for Arkivsekretærene, at disse kunne, men vel at mærke først efter mange, 20—25 Aars Forløb, komme til at stige en lille Smule højere end efter Flertallets og end efter Regjeringens Forslag; men for denne lidet sandsynlige Udsigts Skyld tror jeg dog ikke, det vilde være rigtigt at gaa ind paa at nedsætte deres Begyndelseslønning fra 2,000 Kr. til 1,800 Kr., som Mindretallet har foreslaet. Jeg maa altsaa paa det Bestemteste fraraabe, hvis man i det Hele taget ønsker i Aar at faae Noget ud af denne Lov at vedtage Mindretallets Forslag. Jeg vil ikke kunne paatage mig at gennemføre Lovforslaget i det andet Thing, naar Mindretallets Forslag vedtages, hvorimod jeg haaber, uden Hensyn til de i og for sig ikke fuldt tilfredsstillende Lønninger, som Flertallet har foreslaet, at Saadant skal lykkes mig, naar Thinget vil følge Udvalgets Flertal.

Vittichau: Jeg vil blot, da der har været Tale om ikke at følge Udvalget med Hensyn til Valget af Stedet for det nydte Arkiv, tillade mig at bemærke, at jeg ikke kan anerkjende, som det blev udtalt af det ærede Medlem fra Ribe (Bust), at Aarhus skulde være bedre beliggende med Hensyn til Jernbaneforhold. Det turde dog vel være saa, at der dels nu fører en Del og muligvis i Fremtiden kommer til at føre lige saa mange Jernbaner til Viborg, som der gjør til Aarhus. Det eneste Fortrin, jeg kunde se, Aarhus skulde have fremfor Viborg, er da det, at man fra Kjøbenhavn har Seilads til Aarhus og saaledes kan instituere en hurtigere og lettere Transport af Arkivsager mellem Kjøbenhavn og Jylland. Men jeg tror dog ikke, at dette Hensyn kan være det overveiende. Jeg tror, at det Hensyn bør være det overveiende, at Viborg, som det ogsaa blev paavist af den ærede Ordfører for Flertallet, har en overordentlig historisk Betydning, og at den er Sædet for Overretten, og jeg kan dertil føie, at den ogsaa er Sædet for den store jyske Kreditforening, som giver store Forsendelser af Dokumenter. Naar det er blevet udhævet, at man for at procedere for Overretten i Reglen ikke behøver at gjøre Rejser til Viborg, er dette ikke i samme Grad Tilfældet med Hensyn til Kreditforeningen, der netop medfører mange Rejser til Viborg. Jeg vil derfor ganske i sin Almindelighed, paa det Standpunkt, Sagen staar paa nu, blot endnu en Gang tillade mig at udhæve, at jeg tror, at Vi-